

Meldcode inclusief afwegingskader

De belangrijkste taak die je als pedagogisch werker hebt, is om je vermoeden om te zetten tot actie. Wanneer doe je dat dan? En met wie? De personen met wie je de waargenomen signalen bespreekt is een betrokken collega, de aandacht functionaris en/of de leidinggevende. Met behulp van een signalenlijst kun je het vermoeden verder onderbouwen of misschien valt het vermoeden wel weg. Als het nodig is kun je ook advies inwinnen bij Veilig Thuis.

Wees zorgvuldig in met wie je jouw zorgen deelt en deel deze zeker niet met mensen buiten je werk. Zorg dat dit soort gevoelige informatie binnen het professionele circuit blijft.

Vanaf 1 januari 2019 gaat er een nieuwe meldcode voor kindermishandeling en huiselijk geweld van start. Hierin is het verplicht om te werken met het afwegingskader. Een afwegingskader beschrijft wanneer en op basis van welke overwegingen, het melden van vermoedens van kindermishandeling en huiselijk geweld als noodzakelijk wordt beschouwd of dat het bieden of organiseren van hulpverlening voldoende is.

De nieuwe meldcode bestaat uit 5 stappen. In het hieronder beschreven stappenplan staat vermeld hoe de beroepskracht dient te handelen bij iedere stap. Het afwegingskader bestaat uit stap 4 en 5 van de nieuwe meldcode.

Stap 1

In stap 1 breng je signalen in kaart. Signalen die je zorg bevestigen of ontcrachten. Daarbij leg je alle signalen (en alle vervolg stappen) objectief en feitelijk vast in het kind dossier. Het kind dossier dient in een gesloten kast met slot of digitaal met wachtwoord te worden bewaard. De reden hiervoor is, is dat dit kind dossier privacygevoelige gegevens bevat.

Het kan zijn dat er sprake is van een situatie waarin de veiligheid of gezondheid van een kind zodanig wordt belemmerd dat er direct advies moet worden ingewonnen bij Veilig Thuis. Op het moment dat Veilig Thuis aangeeft dat er direct actie nodig is, kan er tijdens hetzelfde gesprek nog een melding gemaakt worden of je neemt contact op met de Raad voor de Kinderbescherming en/of de politie.

Stap 2

In stap 2 overleg je met een directe collega, de aandacht functionaris en/of de leidinggevende. Bij twijfel kun je altijd (anoniem) advies inwinnen bij Veilig Thuis of een letseldeskundige. Een letseldeskundige verklaart hoe het letsel is ontstaan.

Stap 3

In stap 3 vindt er een gesprek plaats met de ouders of de verzorgers van het kind. In deze stap worden je zorgen verduidelijkt, ontcracht of bekrachtigd. Het is van belang dat je als beroepskracht het doel van het gesprek duidelijk maakt en alleen de feiten en de waarnemingen benoemt. Je spreekt dus geen waardeoordeel of een eigen interpretatie uit. Op deze manier heb je de meeste kans op een constructieve dialoog. Je zal merken dat ouders je dankbaar zijn op het moment dat jij geen oordeel hebt en je zorgen over het kind uitspreekt. Worden de zorgen niet weggenomen, aarzel dan niet om ook de volgende stappen te zetten.

Stap 4

In stap 4 weeg je op basis van alle informatie die je in de eerste drie stappen hebt verzameld, het risico op huiselijk geweld of kindermishandeling en schat je de ernst hiervan in. Ook dit blijkt in de praktijk nog niet zo'n makkelijke stap, want wat de ene beroepskracht niet zo ernstig vindt, vindt de andere beroepskracht zeer ernstig. Om de ernst in te schatten maak je gebruik van het afwegingskader. De afwegingen die hier moeten worden gemaakt zijn als volgt:

Afweging 1: Is melden noodzakelijk?

Afweging 2: Is hulpverlening (ook) mogelijk?

Stap 5

In stap 5 maak je een beslissing aan de hand van het afwegingskader. Kun je zelf passende hulp organiseren of dien je een melding te maken bij Veilig Thuis? Neem je verantwoordelijkheid, verdiep je in de signalen van kindermishandeling (eventueel met een signalenlijst) en ken de meldcode.